

עפ"ג 19569/12/15 - מ' א' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עפ"ג 19569-12-15 א' נ' מדינת ישראל
לפני:
כב' הנשיא אברהם טל - אב"ד
כב' השופטת זהבה בוסתן
כב' השופטת דנה מרשק מרום
המערער מ' א'
נגד
המשיבה מדינת ישראל

20 נובמבר 2016

נוכחים:

המערער ובא כוחו עו"ד גיל גבאי

ב"כ המשיבה עו"ד עודד קלר

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בת"פ 35980-04-13 (בית משפט השלום ברמלה) בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי אשתו ותקיפה סתם כלפיה ונידון ל-150 שעות של"צ, שבוצעו, ול-4 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין.

הערעור מכון כלפי הרשעת המערער וב"כ המערער טוען כי לא מדובר בעבירה שלא ניתן להימנע מאי הרשעה בגלל חומרתה וכן הוא טוען כי הרשעתו של המערער תפגע בפרנסתו כעובד בשטח האווירי בנתב"ג.

עיקר המחלוקת כפי שהייתה בבית משפט קמא, וכפי שהיא גם בפנינו, היא באשר לנזק הקונקרטי שייגרם למערער כתוצאה מהרשעתו ועל מנת שהמערער יוכל להוכיח במסמכים מטעם מנהל נתב"ג נדחה הדיון מספר פעמים.

בית משפט קמא קבע כי לא קיימת עילה לביטול הרשעתו של המערער שכן הוא לא עמד בתנאי השני, דהיינו, פגיעה קונקרטית בעיסוקו בשטח האווירי בנתב"ג, ובאשר לתנאי הראשון הנוגע לחומרת העבירה, קבע בית משפט קמא כי

אמנם המערער פגע בערך המוגן של הגנה על שלמות גופה של אשתו, אך מדובר בפגיעה ברמה נמוכה יחסית וקבע כי המערער עמד במבחן הראשון הנ"ל.

בית משפט קמא לקח בחשבון באשר להערכת חומרת התנהגותו של המערער, שגם אנו לא מקלים בה ראש, את הרקע לביצוע המעשים ואת האמור בתסקיר שירות המבחן לפיו בני הזוג הגיעו לאיזון ביחסיהם, ולמרות שהמערער שלל צורך בטיפול ומשכך לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית, התרשם שירות המבחן שהסיכון להישנות עבירות דומות הוא נמוך.

משכך הם פני הדברים, עומדת המחלוקת באשר לפגיעה הצפויה בפרנסת המערער ובני משפחתו כתוצאה מהרשעתו.

ב"כ המשיבה מסתמך על הדברים שכתבה עו"ד תורג'מן, מטעם רשות שדות התעופה, לפיהם המערער מחזיק רישיון כניסה שנתי קבוע לשטחים המוגבלים בנתב"ג ומאחר ונראה על פניו כי בשל אופי העבירה לא עולה חשש לניצול לרעה של הרישיון ועל מנת שלא לפגוע בפרנסתו ובמקום עבודתו, משאירה רשות שדות התעופה את העניין לשיקול דעת משטרת ישראל.

על מנת לקבל את עמדת משטרת ישראל, פנה ב"כ המשיבה למפקד מרחב נתב"ג וסגנו ענה כי משטרת ישראל אינה גורם מחליט או בעל יכולת לקבוע למי יינתן אישור.

לאור האמור בשני המסמכים, עולה כי כל גורם משליך את האחריות למתן התשובה הסופית על משנהו ומשלא קיבלנו עמדה סופית מוסמכת מטעם משטרת ישראל, הרי אישור מפקד נתב"ג להמשך העסקתו של המערער עדיין מעלה חשש לפגיעה בפרנסתו.

לאור כל האמור לעיל, גזר הדין של בית משפט קמא גם באשר להרשעתו של המערער היה נכון למועד נתינתו, בטרם נערכו הברורים שאותם ערכו ב"כ הצדדים במשך תקופה ארוכה אצל מפקד נתב"ג ואצל סממ"ר נתב"ג בכל הקשור לפגיעה הצפויה בפרנסתו של המערער.

לאור כל האמור לעיל, אנו מקבלים את הערעור ומבטלים את הרשעת המערער ואת עונש המאסר על תנאי שהוטל עליו.

חלף עונש המאסר על תנאי, יחתום המערער על התחייבות בסכום של 2,000 ₪ לבל יעבור עבירת אלימות כלפי גוף מכל סוג תוך שנה מהיום.

החתימה תעשה במזכירות בית המשפט המחוזי מרכז-לוד היום ובאם לא יחתום המערער, יאסר ל-5 ימים.

יתר חלקי גזר הדין בת"פ 35980-04-13 (בית משפט השלום ברמלה) יעמדו בתוקפם.

ניתן והודע היום י"ט חשון תשע"ז, 20/11/2016 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

דנה מרשק מרום, שופטת

זהבה בוסתן, שופטת

אברהם טל, נשיא
אב"ד